

[Ib Thyregod.]

problemer og saneringsmodne ejendomme. Endvidere skal der udarbejdes tidsfølgeplaner for saneringen, der skal offentliggøres og indsendes til boligministeriet. Om dette, at der skal udarbejdes sådanne planer, og at der skal offentliggøres tidsfølgeplaner, er tilstrækkeligt til at lægge pression på de kommuner, som indtil nu har været passive, navnlig Københavns kommune, er jo i høj grad et spørgsmål, og det er derfor, at vi i venstre i og for sig havde foretrukket en lovmæssig saneringspligt for at sikre os, at saneringen nu virkelig blev gennemført. Men det er jo muligt, at dannelsen af saneringsselskaberne vil skabe den aktivitet, som vi hidtil har savnet; hele spørgsmålet kan vi drøfte nærmere i udvalget.

Jeg har bemærket mig, at overborgmester Urban Hansen nu på sit budget har hensat et betydeligt beløb med henblik på saneringerne, men jeg tænker på længere sigt. Kan vi regne med, at den sanering, som vi nu ønsker gennemført, virkelig bliver gennemført, eller må vi sige, at sporene fra saneringsloven af 1959 skræmmer?

Under folketingets boligudvalgs rejse til Göteborg i august, hvori langt de fleste af boligudvalgets medlemmer deltog, fik vi et meget stærkt indtryk af, at dannelsen af saneringsselskaber i forbindelse med en enkelt meget dygtig mands indsats — jeg tænker her på Louis Campanello — kan føre til en virkelig effektiv indsats henimod saneringen, således som det er sket i Göteborg.

Uden tvang over for lejerne eller ejerne ved rokering efter forhandlinger med lejere og ejere, men under en nødvendig hensyntagen til de menneskelige problemer løste man genhusningsproblemet i Göteborg. Uden statstilskud løste man saneringsopgaven ved en kombineret kommunal og erhvervsmæssig indsats. Det selskab, som først og fremmest havde med saneringsopgaverne at gøre i Göteborg, Göta Lejon, var f. eks. halvt ejet af Göteborg kommune og halvt ejet af erhvervslivet, d.v.s. bankerne, de store firmaer i Göteborg og de store virksomheder i øvrigt.

Det blev netop fremhævet over for os fra svensk side, at dette var særlig værdifuldt, fordi man på denne måde fik saneringsopgaven løst i politisk enighed og også i

enighed mellem kommune og erhvervslivet. Jeg finder det derfor også vigtigt, at man nu i Danmark skaber mulighed for dannelsen af sådanne saneringsselskaber på initiativ enten af boligselskaberne eller af private, og håber, at også dygtige folk vil komme til at stå i ledelsen for disse selskaber, og at organisationerne, såvel boligselskaberne som grundejerorganisationer, vil medvirke til at skabe disse saneringsselskaber.

Vi har netop inden for venstre lagt vægt på dette med saneringsselskaberne, ligesom vi også har peget på muligheden af at få en særlig saneringschef, som kunne koordinere indsatsen mod boligslum, men det er muligt, at lederne af disse selskaber vil kunne påtage sig opgaver svarende til det, som en saneringschef skulle påtage sig. Også dette spørgsmål kan vi jo nærmere diskutere i udvalget.

Som det allerede har været nævnt, er genhusningsproblemet af største vigtighed. Jeg tror imidlertid, man igennem dette lovforslag og de muligheder, som i forvejen foreligger, har skabt større muligheder med henblik på genhusningen. Der er dispositionsretten for kommunerne over sociale boligselskabers ejendomme, der er de kommunale ejendomme, de ejendomme, som kommunerne selv ejer, og der er så endvidere de muligheder, som ligger i forbindelse med lovforslaget og udbygningen af kvotaen for det sociale byggeri.

Hertil kommer også den udbygning af boligsikringsordningen, som sker ved, at det særlige huslejetilskud til saneringsramte delvis refunderes af staten fremover. Det er muligt, at man også her kan overveje andre former for udbygning af boligsikringsordningen, specielt med henblik på saneringsramte. Jeg har selv ved tidligere debatter her i folketinget peget på dette og står altså åben over for, om det skal være under den form med dette særlige huslejetilskud til saneringsramte, med en statsrefusion eller under anden form, at disse tilskud skal ydes. I sig selv er boligsikringen med dens familiemæssige værdi af væsentlig betydning for løsning af saneringsopgaverne.

Lovforslaget bibeholder muligheden for en differentieret sanering, nedrivning og udhuling, men skaber yderligere mulighed gennem de såkaldte storsaneringer, når 75 pct. af bebyggelsen er udslidt og dårlig.